Pregaria.cat

Entrada

Recuperar la pregària

Hi ha qui ha viscut un bon ritme de pregària personal durant un temps determinat. Després, per diverses raons, has anat perdent el ritme. És possible que aquella època de pregària diària resti a la memòria com un temps de plenitud, de relació amb el Senyor i d'un amor especial. Ara, però, tens la impressió de que és irrecuperable.

Parlem-ne?.

1.- El primer que et pots preguntar és sobre el teu desig profund de cara a Déu. Vols dir que ja no t'importa la seva relació? No serà més aviat que han canviat les circumstàncies de la teva vida i que ara potser et sents una mica perdut?.

És normal que en determinades èpoques hi ha una intensa vivència espiritual. Vas fer un recés, vas viure una certa conversió, tenies unes entrevistes amb una persona de confiança., estaves en un grup de revisió que es va dissoldre....etc. Per les raons que sigui això ha canviat. Però, ha canviat el desig profund de Déu?.

2.- Aquesta enyorança d'Ell possiblement s'ha manifestat de forma espontània en alguns moments. Passaves pel carrer vas veure una església oberta i hi vas entrar; t'hi vas trobar bé. No deies res, o quasi res. T'envaïa una pau com aquella d'altres temps. Senties que Ell romania fidel.

Potser no vas entrar en cap església però et va remoure el cor un esdeveniment, una persona concreta, la lectura d'una notícia, la soledat d'una nit un xic trencadora... i et va semblar que Déu era a prop.

3.- Tens una certesa de que el problema, doncs, no és Ell. És amic fidel. Tampoc és que tu no vulguis saber res d'Ell. La qüestió generalment és que hi ha hagut canvis en la teva vida, com final d'uns estudis, una parella que es fa o desfà, nova feina, persones grans que has d'atendre, desenganys, cansament d'estar sempre en minoria com a creient, situacions que no permeten anar tan sovint a l'església, foscor i noves sensacions...etc. En el fons que més voldries que retrobar una pregària que fos font d'amor i de vida. No és cert?.

4.- Petites coses mouen grans canvis. No de cop i volta, sinó que posen en marxa uns processos que es van consolidant. No facis un gran canvi, mira de moure fitxa, potser un peó.

Alguns peons que porten moviment interior:

a.- Actua amb absoluta espontaneïtat amb Ell. De dia, de nit, al carrer, a la discoteca, al metro, durant la classe o a casa en avorriment total.
b.- Agafa l'evangeli una vegada i deixa't portar. Si et parla hi tornaràs sense fer propòsits.
c.- Una mirada interior, una breu pregària, un...,deixa el cor que s'expressi.
d.- Quan des de dintre pensis que en aquesta nova fase et convindria pregar d'una manera nova, cerca qui et pugui ajudar.

Fins en la nit més fosca per sobre dels núvols hi ha la llum dels estels que brillen més enllà de les nostres angoixes.